

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

136. An Clericus in Minoribus amittat priuilegium fori, si non deseruiat Ecclesiæ ad certum ministerium ex Episcopi mandato? Et an sufficiat, quod Clericus inseruiat in diuinis etiam alteri Ecclesiæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](#)

De Immunit. Eccles. Resol. CXXXVI. &c. 163

existenti in Ecclesia, qua ab Episcopo Confraternitati laicorum pro Oratorio esset assignata.
Et alia circa hoc in textu huins Resolutionis explanatur; & tandem queritur obiter, an pertinens Clericum non deferentem habitum, & tonsuram incurrat in excommunicationem Canonis. Si quis, &c. Exp. 1. tt. 2. Ref. 35, alias 34.

S. 1. Afirmatiu[m] respondet Mar. Antonini lib. 3. Resolut. 48. n. 14. Sed negatiu[m] sententiam docet Bonacina de legib. dist. 10. q. 2. ponit. 1. §. 4. n. 10. & 15. Ambrosinus de immunit. Eccles. cap. 17. num. 13. Menoch. tom. 10. conf. 912. n. 27. & alij. Et ratio est: quia, ut supradictum, Concilium loquitur copulatiue, videlicet, Clericus defecat habitum, & tonsuram, & alicui Ecclesiæ deseruit.

2. Notandum est tamen, quod dicta licentia Episcopi deseruendi in certa Ecclesia, sufficit, vt obtineatur ore tenus; nec sufficit, vt bis, vel ter talis Clericus delevatur: quia verba Concilij requirunt actu[m] perleueratum. Verum tamen est, quod verba Concilij non sunt intelligenda ita literaliter, & tigide, id est, pro omni tempore; sed pro maiori parte ipsius. Et ita declarasse Sacram Cardinalium Congregationem testatur Riccius p. 4. decif. 154. n. 5. & Capiblanco in tract. de officio Bar. pragm. 8. p. 3. n. 30. cum Graviano in discept. tom. 3. c. 440. n. 6. Vnde si aliquo impedimento fuerit dictum seruitum interpellatum gaudebit utique Clericus priuilegio fori: & sufficit, si ante mensem, quo perpetratum fuit delictum, inueniat dictum seruitum praestitile, licet Concilium loquatur de presenti; ibi: *Infernit.* & ibi: *Versetur.* nam dicta verba intelligenda sunt moraliter. Et tandem nota, quod supradicta verba intelligenda sunt de seruicio spirituali, & non sufficit seruitum in temporalibus, & aliqui addunt, non sufficere seruitum, si præbeatur alteri Ecclesiæ, quam illi, in qua mandauit Episcopus.

3. Sed contraria sententiam tenendam esse puto, quam docet Capiblanco vbi sup. num. 33, & Riccius part. 4. decif. 111. num. 5. vbi ita declarasse Sacram Cardinalium Congregationem testantur. Et ita consuens nostrum doctissimum Aponte, notauit Prosper de Augustino in adit. ad summar. Quaranta, verb. habitum Clericorum, quod assert, etiam procedere, si dictus Clericus deseruerit Capella existenti in Ecclesia, qua ab Episcopo Confraternitati laicorum, pro Oratorio esset assignata. Et ita declarasse Sacram Cardinalium Congregationem obseruat Riccius p. 4. decif. 154. num. 2.

4. Sed hæc dicta sufficient circa exemptionem Clericorum in minoribus à iurisdictione laicali, & intelligentiam verborum Concilij Tridentini, circa quo hoc unum addam, hic Concilium loquitur tantum de priuilegio fori, & non Canonis: & ideo pertinet Clericum non deferentem habitum, & tonsuram, in currit in excommunicationem Canonis, Si quis. Et ita declarasse Sacram Cardinalium Congregationem, testatur Gonzales in regul. Cancell. Gloss. 5. §. 3. n. 7. & docet Belletus in disquis. cleric. p. 1. tit. 3. §. 8. n. 59. Vnde canticè legendi sunt Azuedo de exeq. mand. p. 1. c. 22. n. 12. & Menoch. lib. 6. de presumpt. 76. n. 12, assertores, non incurrit in excommunicationem ilium, qui percūtunt Clericum repertum in habitu laicali. Sed ad alias circa immunitatem Ecclesiasticam quæstiones deueniamus.

RESOL. CXXXVI.

An Clericus in Minoribus amittat priuilegium fori, se

non deseruit Ecclesia ad certum ministerium, ex Episcopi mandato:
Et an sufficiat, quod Clericus inferuia in Diuinis etiam alteri Ecclesia, quam illi, cui fuit per Episcopum adscriptus:
Et quid, si deseruit alicui Ecclesia etiam si hoc non faciat a[m] mandato Episcopi: Ex p. 4. tr. 1. Ref. 2.

S. 1. Afirmatiu[m] respondet Pereira de manu Reg. part. 2. cap. 26. num. 7, vbi sic ait. An autem affixio, vel deputatio facta in ipsiusmodi chartis Ordinum, dum dicit, cumque sua parochia affiximus, sufficiat dubitatum est in Senatu, & non sine Fundamento, videtur enim quod in casu requiratur specialis Episcopi affixio ad certum ministerium in Ecclesia obeyendum, non vero generalis, sicutque iudicauimus visa forma sacri Concilij. Sic ille.

2. Sed negatiu[m] sententia vera est, vt praxis demonstrat, & ideo DD. quos ego citauit in part. 1. tr. 2. ref. 34, assertur ab solutè, Clericos minores gaudere Quæ hic est priuilegio fori, si deseruunt alicui Ecclesiæ de mandato Episcopi, nec ullam faciunt mentionem de affixione speciali ad certum ministerium, quod manifestius appetit ex illa doctrina, quod Clericus si deseruit alicui Ecclesiæ, etiam si hoc non faciat de mandato Episcopi, gauderet priuilegio fori, & ita tenet & obseruat determinatissima sacram Cardinalium Congregationem die 29. Junij 1628. Sellius in select. can. cap. 18. num. 22. Idem etiam testatur Francisc. Capiblanco: de offic. Baron pragm. 8. part. 3. num. 32. Riccius part. 4. decif. 111. n. 5. Marius Antonini, var. resol. lib. 3. resol. 48. Riccius de iure personarum, &c. lib. 7. cap. 6. num. 15. Quaranta in sum. Bull. ver. habitus clericalis, & Nouarius in iure Pontificis tit. de fofo compet. concl. 6. alias 92. n. 5. vbi sic ait. Sufficit quod Clericus inferuia diuinis etiam alteri Ecclesiæ, quam illi cui fuit per Episcopum adscriptus, vt declarauit sacra Cardinalium Congregatio, & decisum refert Riccius in evia Archiep. Neapol. inferens ex hoc hodie adscriptionem in Ecclesia de mandato Episcopi non esse necessariam, sed sufficere quod realiter habet seruitum in diuinis, & meritò quidem, cum ad id Concilium haberet mentem, & ita obtinui in magna curia Vicaria in favorem Clerici Dominici Port, qui fuit remissus adcuriam Archiepiscopalem, probato seruicio in diuinis, licet non fuisset assignatum a suo Episcopo; hac Novariu[m], quæ à fortiori militant aduersus sententiam Pereiræ. Vnde non est audiendus Barbosa de potestate Episc. part. 2. alleg. 12. n. 14. Bonac. in Bull. Can. disf. I. quæst. 16. sec. 1. ponit. 6. n. 34. & Carol. de Grassi effect. 1. n. 110. assertens Clericum inferuientem alteri Ecclesiæ, quam illi, cui Episcopus i[us] seruire præcepit, non gaudere priuilegio fori: nam contrarium, vt dixi, declarauit facta Cardinalium Congregatio, quam, me etiam citato, adducit nouissimè Anton. de Marinis quotidian. resol. c. 58. n. 12. & Paulus Squillante de præ privileg. cap. 7. dub. 1. n. 13 & ideo contra Pereiram non est ab hac sententia recedendum, quam denique mutans opinionem, etiam me citato, tener Barbosa de iure Pontificis lib. 1. cap. 39. §. 2. n. 35:

R E S O L . C X X X V I I .

An Clericus deseruens Ecclesia ex licentia obrienta à vicario Episcopi, gaudet priuilegio fori?

Et an adscriptione in Ecclesia hodie non sit necessaria de mandato Episcopi, sed sufficiat, quod realiter fiat, seruitum in diuinis?

Ex quo inferit Clericum in Minoribus constitutum & habitum, & tonsuram deferentem, & Ecclesia de- servientem